

kurrencen. Jeg skal ikke komme ind paa den, men ogsaa under Frikurrencen er det, at vor Industri her til Lands har udviklet sig, er gaaet i Staa og er i Tilbagegang. Andre paastaa, det er Overproduktionen. Jeg ved ikke, om der, naar man tager hele Verden under et, er Overproduktion af Industrivarer, men det ved jeg, at saa længe vi hvert Aar betale saadan noget som 12—14 Mill. Kr. i Indførselstold af Industrivarer fra fremmede Lande, kan der fornuftigvis ikke være Tale om Overproduktion her til Lands. Naar vi saa alligevel have overflødig Arbejdskraft i Stedet for selv at producere vort Behov — hvortil der vilde kræves ikke alene alle de Hænder, som ere uddannede, men mange Tusinde flere — maa det jo have en særegen Grund. Jeg tror, at naar vi ikke kunne forsyne os selv med disse Industrivarer, ligger det i, at vi ikke ere fuldt konkurrencedygtige, ikke kunne konkurrere med de gamle Industrilande.

Hvis man saa vil spørge: Hvad er da Aarsagen til, at vi ikke kunne konkurrere, er der jo meget delte Meninger derom. Jeg skal fremføre nogle af de Grunde, som jeg har hørt. Jeg har ikke Sagkundskab nok til at kunne bedømme, om det er sandt eller ikke sandt, og jeg siger derfor paa Forhaand, at de Grunde til, at vi ikke kunne konkurrere, som jeg nu fremfører, ikke ere mine, de ere kun Referater af, hvad jeg har hørt. Naar man taler med faguddannede Folk, er der mange, der sige: Vort Land er for lille, vi kunne ikke dele Arbejdet ud i saa smaa Specialiteter, som de kunne i de store Lande, det er det hjemlige Marked for lille til. Det er muligt, at der kan være en vis Rimelighed deri. Andre sige: Vi have ikke de tidssvarende Maskiner, som skulle til for at kunne konkurrere med de store Industrilande. Atter andre sige: Den øverste tekniske Ledelse er ikke sagkyndig nok, kan ikke staa Maal med Ledelsen i de store Fabrikker i de store Industrilande. Det er den ene Side, det er det, der vedrører selve Ledelsen, de øverste. Paa den anden Side er der Arbejdernes egne Forhold. Om dette er der nogle, der sige: Lønnen er for høj, den er højere end i adskillige af de Lande, vi skulle konkurrere med. Jeg maa her indskyde den Bemærkning, at der i denne Forbindelse ikke er Tale om, hvorvidt Lønnen er for høj eller for lav til, at en Familie kan leve af den. Nej, her drejer det sig udelukkende om, hvorvidt Forretningen kan bære denne høje Løn, naar

den skal kunne bestaa i Konkurrencen med de fremmede Lande. Jeg ved det ikke, men der er mange, der paastaa det. Andre sige: Vore Fabrikarbejdere, vore Industriarbejdere ere ikke saa raske paa Haanden, ere ikke saa hurtige, have ikke den Færdighed, som de gamle Industrilandes Arbejdere. Jeg ved det ikke, men der kan være en Sandsynlighed derfor. Vi ere jo Begyndere, og der skal Øvelse til al Ting. Det kan godt være, at vore Arbejdere ikke kunne have samme Færdighed som Arbejderne i de gamle Industrilande, hvor Arbejderne Slægt efter Slægt ere oparbejdede i et og samme lille bitte Arbejde. Her er der kun et at gøre, og det kunne Arbejderne selv gøre. Kunne de ikke bestille saa meget i 10 Timer som en Belgier eller en Tysker, saa faa de tage 11 Timer i Døgnet, indtil de have naaet den samme Hurtighed og Færdighed i Arbejdet som Belgieren eller Tyskeren.

Saa er der nogen, der siger — og det er i mine Øjne den værste Anke, der er rejst — at man systematisk bestiller saa lidt som muligt for at skaffe Arbejde til saa mange som muligt. Ja, Kampen for Kammeraterne er jo god nok; det er der ikke noget at sige til. Jeg har hørt en faguddannet Arbejder sige: Vi dygtigste Arbejdere kunne godt regne ud, naar vi have tjent vor Timeløn, og saa bestille vi ikke mere. Men naar de dygtigste kunne bestille lige akkurat tilstrækkeligt, og de mindre dygtige, de daarligere, ikke selv med deres bedste Villie kunne fortjene Minimallønnen, som de skulle have, giver hele Arbejdet Underskud i Gennemsnit. Det er klart, at under disse Forhold kan ingen Fabrikation bestaa.

Disse forskellige Forhold mener jeg der maa ses ganske sagligt, ganske nøgternt paa, og jeg tror, det vil være rigtigt at nedsætte et Udvalg, bestaaende af Arbejdere og Arbejdsgivere inden for de enkelte Fag, til at overveje Forholdene inden for hvert enkelt Fag. Det er sikkert, at hvis det bliver ved at gaa som det gaar, hvis vi mere og mere sakke agter ud i Konkurrencen med Udlandet, gaar det dog til syvende og sidst ud over Arbejderne selv. Thi naar det ene Stykke Arbejde efter det andet gaar til Udlandet, i de udenlandske Fabrikanters og Arbejdernes Lommer, i Stedet for i vore hjemlige Arbejdes og Fabrikanters Lommer, er det værst for Arbejderne selv. Jeg tror, man bliver nødt til at se For-